

Καί ἡ ζωὴ οὕτω διαρρέει . . .

Μόνον δὲ τὴν νύκτα ἡ κίνησις κοπάζει, ἡρεμεῖ, ναρκοῦται.  
Θὰ ἔλεγες ὅτι ἀναπαύεται καὶ αὕτη, ἵνα ἀνακύψη μὲ τὴν  
ἀνατέλλουσαν πρωΐαν ἀκραιότερα, ἰσχυροτέρα, μᾶλλον εὐέλ-  
πιδ τῆς χθὲς . . . . .

(Σμύρνη)

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

## ΑΓΑΠΗΣ ΛΟΓΙΑ

ὍΤΑΝ μὲ τόση εὐλάβεια στήν ἐκκλησιά πηγαίνης  
καὶ σέ κυτῶ νά προσκυνᾷς  
τ' ἅγιο ἴκονισμα μὲ μιᾶς  
μέσ' τὸ ναόν, ὅταν μπαίνης,

νομίζω πῶς κ' ἡ ἄψυχη εἰκόνα σὸ φίλι σου  
θά ζωντανέψη παρευθὺς  
καὶ πῶς τὸν Ἄγιο θεὸ νά ἰδῆς  
γονατιστὸ ἀντικρὺ Σου!

"Ἄν τὸ προσμένω, Ἄγάπη μου, δὲν ἔχω βέβαια κρῖμα"  
στοχάσου, ἐμένα καὶ νεκρὸ  
ἓνα σου φίλημα, θαρρῶ  
πῶς μὲ ξυπνᾷ ἀπ' τὸ μνήμα!

Λεμησσὸς (Κύπρου).

Μ. Δ. ΦΡΑΓΚΟΥΔΗΣ